

Κουτσοκώστας Απόστολος

Γεννήθηκε στα Τρίκαλα Καρδίτσας το 1890.

Το 1909 εισήχθη για σπουδές στο τότε Σχολείο Βιομηχάνων Τεχνών του Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του υπηρέτησε στο βασιλικό Ναυτικό κατά τους Βαλκανικούς πολέμους και ολοκλήρωσε τις σπουδές του το 1914.

Το 1916 διετέλεσε επιμελητής του φωτισμού του Δήμου Αθηναίων. Εστάλη ως υπότροφος του Αβερωφείου Κληροδοτήματος του ΕΜΠ στο Πολυτεχνείο της Ζυρίχης, και παράλληλα έκανε πρακτική σε διάφορα εργοστάσια. Το 1955 επέστρεψε εκπροσωπώντας το ΕΜΠ στον εορτασμό της εκατονταετηρίδας του Πολυτεχνείου της Ζυρίχης. Συνέχισε τα επιστημονικά ταξίδια στο εξωτερικό επί πολλά χρόνια για τη μελέτη θεμάτων οργάνωσης ημιβιομηχανικών και μετροτεχνικών εργαστηρίων.

Στενός φίλος του πρωθυπουργού Ν. Πλαστήρα, πρότεινε πρώτος την κατασκευή τοξωτού φράγματος στον Ταυρωπό και αργότερα την εκτροπή του Αχελώου. Διετέλεσε Γενικός Διευθυντής του Ελληνικού Πυριτιδοποιείου και Καλυκοποιείου από το 1923 έως το 1950, το οποίο κατά τον δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο είχε προσωπικό 7500 ατόμων. Θήτευσε ως μέλος Συμβουλίων του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου και του Ναυπηγείου και Μηχανουργείου «Βασιλειάδης», αλλά και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου Μαθητείας του Υπουργείου Εργασίας για την ίδρυση σχολών τεχνιτών. Το 1957 προσελήφθηκε ως Τεχνικός Σύμβουλος στην πρώτη ελληνική διοίκηση της ΔΕΗ.

Διορίσθηκε ως Έκτακτος Καθηγητής στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο το 1922 στην έδρα της Γενικής Μηχανολογίας, μονιμοποιήθηκε το 1927, μετατάχθηκε σε τακτικό Καθηγητή το 1931 και αναδιορίσθηκε το 1936 στην έδρα της Ειδικής Μηχανολογίας, την οποία κατείχε μέχρι το 1960, οπότε και παραιτήθηκε και συνταξιοδοτήθηκε.

Το 1945 ανέλαβε και τη διδασκαλία μαθημάτων της κενής τακτικής έδρας της Γενικής Μηχανολογίας και Δομικών Μηχανών, ενώ επί πολλά έτη δίδαξε και ανυψωτικές μηχανές.

Δημοσίευσε εκτός των μαθημάτων και πολλά άρθρα υπέρ της αναπτύξεως της Βιομηχανίας και κυρίως της Σιδηροβιομηχανίας.

Τιμήθηκε με τα παράσημα του Ταξιάρχη του Φοίνικα το 1936, του Ταξιάρχη Γεωργίου Α' το 1951, του Ανώτερου Ταξιάρχη Φοίνικος το 1955 και ανώτερο παράσημο του Υπουργείου Παιδείας το 1960.

Διετέλεσε Αντιπρύτανης του ΕΜΠ από το 1951 έως το 1952, Πρύτανης του ΕΜΠ από το 1953 έως το 1955 και Προπρύτανης από το 1956 έως το 1957.

Το 1961 του απονεμήθηκε ο τίτλος του Ομότιμου Καθηγητή.

Απεβίωσε το 1977.